Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31265
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

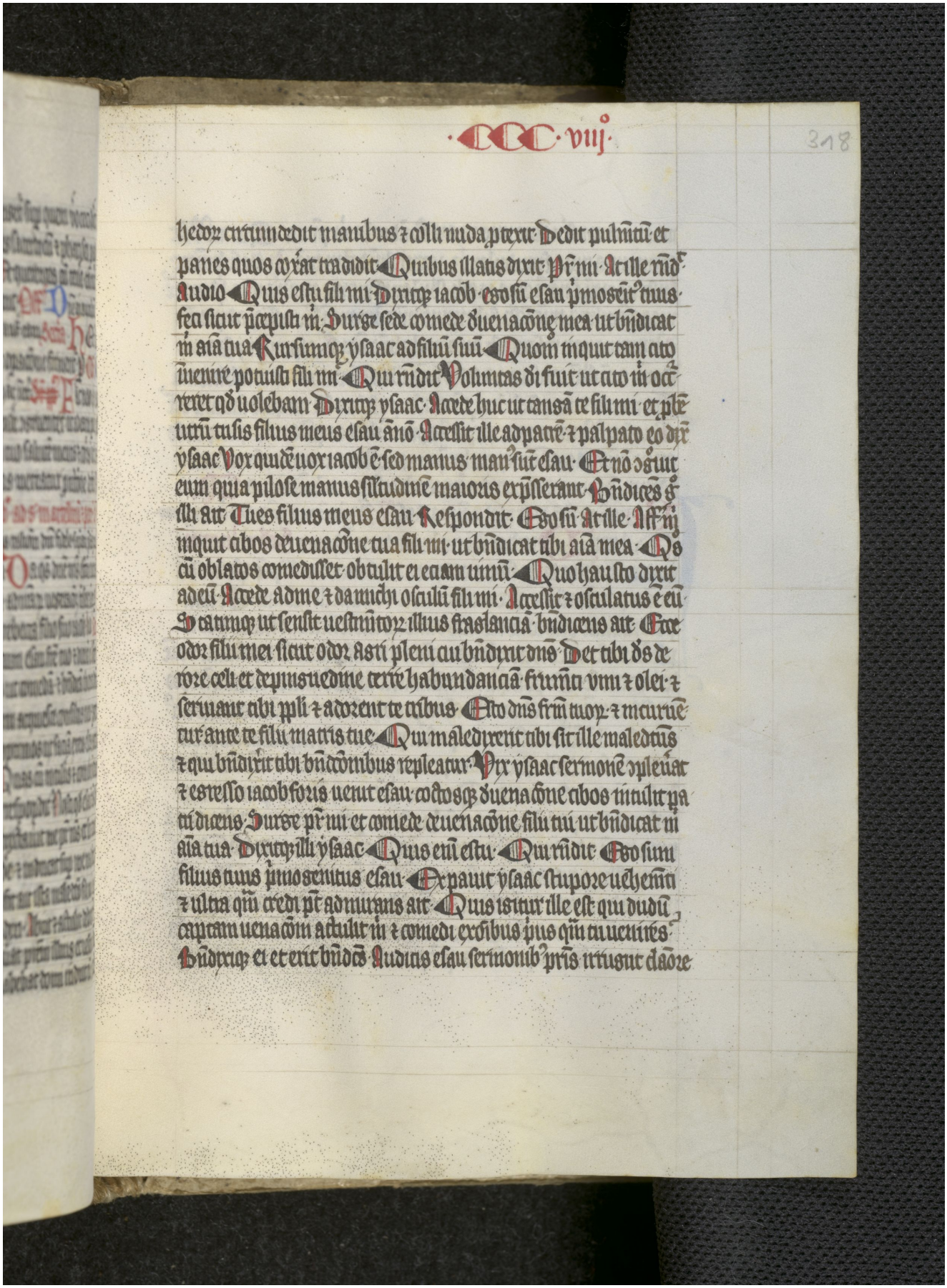

·CCC·viij· 318

hedoꝝ carnum dedit manibus ⁊ collu nuda pexit. Dedit pulmentu et
panes quos coxerat tradidit. Quibus illatis dixit. Pr̃ mi. At ille rnd.
Audio. Quis estu fili mi. Dixitq; iacob. ego sũ esau p̃mogenit tuus.
fec sicut p̃cepisti mi. Surge sede comede de uenacone mea ut bn̄dicat
mi aia tua. Rursumq; ysaac ad filiũ suũ. Quom mi quit tam cito
inuenire potuisti fili mi. Qui rn̄dit. Voluntas di fuit ut cito mi occ
reret qd̄ uolebam. Dixitq; ysaac. Accede huc ut tangã te fili mi. et pl̄
utrũ tu es filius meus esau ãnõ. Accessit ille ad patrẽ ⁊ palpato eo dixit
ysaac. Vox quidẽ uox iacob ẽ. sed manus manus sũt esau. Et nõ ds cut
eum quia pilose manus similitudinẽ maiorus expsserant. Bn̄dices f
lli ait. Tues filius meus esau. Respondit. Ego sũ. At ille. Affer mi
inquit cibos de uenacone tua fili mi. ut bn̄dicat tibi aia mea. Qd̄
cũ oblatos comedisset. obtulit ei etiam uinũ. Quo hausto dixit
ad eũ. Accede adme ⁊ da mihi osculũ fili mi. Accessit ⁊ osculatus ẽ eũ
Statimq; ut sensit uestimẽtoꝝ illius fragrantiã. bn̄dicens ait. Ecce
odor filii mei sicut odor agri pleni cui bn̄dixit dn̄s. Det tibi ds de
rore celi et de pinguedine terre habundantiã frumẽti uini ⁊ olei. ⁊
seruiant tibi ppli ⁊ adorent te tribus. Esto dn̄s frm̄ tuoꝝ ⁊ incurue
tur ante te filii matris tue. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus
⁊ qui bn̄dixerit tibi bn̄dictionibus repleatur. Vix ysaac sermonẽ ꝓpleuat
⁊ egresso iacob foris uenit esau coctos q; de uenacone cibos intulit pa
ri dicens. Surge pr̃ mi et comede de uenacone filii tui ut bn̄dicat mi
aia tua. Dixitq; illi ysaac. Quis enim estu. Qui rn̄dit. Ego sum
filius tuus p̃mogenitus esau. Expauit ysaac stupore uehemẽti
⁊ ultra qm̄ credi pt̃ admirans ait. Quis igitur ille est qui dudũ
cepta uenaciõ attulit mi ⁊ comedi cibus p̃ius qm̄ tu ueniẽs.
Bn̄dixitq; ei et erit bn̄dictus. Audiens esau sermonib̄ pris ut rugit clamore